

Enriqueta Martí - Ενρικήτα Μαρτί (1868 -1913) Το Βαμπίρ της Βαρκελώνης. Κατά συρροή δολοφόνος, ιερόδουλη απαγωγέας, προαγωγός,

Έρευνα και επιμέλεια
κειμένων:
Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Μέρος γ'

Αντίθετες θεωρίες

Για το βιβλίο του Βαρκελώνη 1912 (δημοσιεύθηκε το 2014), ο συγγραφέας Jordi Corominas διεξήγαγε έρευνα για τη ζωή της Enriqueta Martí. Εξετάζοντας τα δημοσιογραφικά χρονικά που είχαν δημοσιευτεί εκείνη την εποχή, προειδοποίησε ότι πολλά άρθρα βασίζονταν στις ακατέργαστες πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες τις πρώτες ημέρες, αλλά δεν υπήρξαν μεταγενέστερες έρευνες. Κατά την άποψη του Corominas, η Μαρτί ήταν στην πραγματικότητα μια γυναίκα που κατέρρευσε από το θάνατο ενός παιδιού, μόλις δέκα μηνών, από υποσιτισμό. Σύμφωνα με τα λόγια του Corominas: «Αναστατωμένη από αυτήν την κατάσταση, απήγαγε την Tereseta». Ίσως να βρει μια συντροφιά για την Angeleta, το άλλο κορίτσι που φρόντιζε, στο διαμέρισμα που μοιράστηκε με τον παππού της. Δεν είχε αναλυτικό ή εγκληματικό μυαλό. Σήμερα, θα είχε λάβει ψυχιατρική περίθαλψη.

Η όψη της Enriqueta Martí ως δολοφόνου κατά συρροή θα αποτελούσε, για τον Corominas, μέρος ενός αβάσιμου μαύρου θρύλου για την κάλυψη περιπτώσεων σεξουαλικών σκανδάλων που αφορούσαν ανηλίκους από τις ανώτερες τάξεις της κοινωνίας και την απαγωγή παιδιών για τη θεραπεία καταστάσεων που πλήττουν τις ανώτερες τάξεις της εποχής. Έγραψε: «Η Enriqueta δεν ήταν δολοφόνος, αλλά μάλλον ένα παράδειγμα μιας φτωχής και απελπισμένης γυναίκας της Βαρκελώνης που δεν ήταν εκείνη που ανέφεραν τα μέσα ενημέρωσης ... Πολλοί από αυτούς που ήλθαν για να εξηγήσουν την υπόθεση μόλις διάβασαν τις κριτικές από αυτές τις πρώτες μέρες, σταμάτησαν να ερευνούν τα τελευταία ίχνη της ιστορίας. Στο βιβλίο του, ο Corominas εξηγεί ότι τα αίματα που βρέθηκαν στο σπίτι της ανήκαν στην Enriqueta, η οποία υπέφερε από καρκίνο της μήτρας που προκάλεσε τις κοιλιακές αιμορραγίες της. Από την άλλη πλευρά, τα οσkeletal υπολείμματα που βρέθηκαν δεν φάνηκε ότι ήταν πρόσφατα δολοφονημένα παιδιά, σύμφωνα με τον Corominas ότι πιθανότατα έγινε εκταφή από κάποιο νεκροταφείο και χρησιμοποιήθηκαν ως μαγικά φυλακτά, και άλλα ήταν οστά από ζώα που χρησιμοποιούνται για μαγείρεμα, από κοτόπουλα και οστά χοίρων. Επίσης υποστήριζε ότι η ύπαρξη αλοιφών που πουλούσε η Enriqueta ως φάρμακα δεν ήταν απόδειξη.

Η ιστορικός Elsa Plaza πέρασε επτά χρόνια μελετώντας την υπόθεση της Enriqueta Martí και έχει γράψει ένα βιβλίο, El Cielo Bajo Los Pies (The Sky Underfoot), το οποίο φέρνει στο φως πληροφορίες για

Ενρικήτα Μαρτί

την ίδια τη γυναίκα. Η Plaza εξηγεί ότι από το 1912 στη Βαρκελώνη αναφέρουν την Μαρτί ως δολοφόνο κατά συρροή «Η Enriqueta ποτέ δεν κατηγορήθηκε επίσημα για δολοφονία ούτε βρέθηκε πτώμα παιδιού στο σπίτι της». Συχνά πήγαινε για ζητιανιά με παιδιά άλλων γυναικών επειδή υπήρχε ένα δίκτυο γυναικών που βοηθούσαν. Τελικά αποδείχθηκε ότι η Angelita ήταν πραγματικά ανιψιά της από την αδερφή του συζύγου της, María Pujaló. Η ιστορία της Μαρτί επώθησε γενικά από τους άνδρες. Κανείς δεν πίστευε ότι το αίμα που βρέθηκε στο διαμέρισμά της μπορούσε να ανήκει στην ίδια τη Μαρτί. αποδείχθηκε ότι πέθανε από καρκίνο της μήτρας και συχνά αιμορραγούσε πολύ. Οι περισσότερες εφημερίδες τότε ισχυρίστηκαν ότι η Μαρτί ήταν η γυναίκα που είχε απαγάγει περίπου 40 παιδιά από την Πέμπτη Περιφέρεια. Όταν τα οστά που βρέθηκαν σε ένα από τα σπίτια της Μαρτί (στην περιοχή Carrer Picalquers) ήταν ότι προέρχονται από πολλά ζώα αντί από παιδιά, οι συγκεντρωμένοι δημοσιογράφοι επιτέθηκαν σχεδόν στο γιατρό που έκανε την ανακοίνωση. Η υπόθεση της Μαρτί ήταν ευκαιρία για τη νεογέννητη δημοσιογραφία ταμπλόιντ. Κι έτσι έγινε ο ιδανικός αποδιοπομπαίος τράγος που φταίει για τα αγνοούμενα παιδιά. Λίγο πριν από τη σύλληψη της Μαρτί, η αστυνομία είχε κλείσει ένα πορνείο στο Carrer Botella που εκδιόταν παιδιά. Το πρόστιμο για βιασμό ενός αγοριού ή ενός κοριτσιού ήταν πενήντα πεσέτες. ένας εργαζόμενος κέρδισε τέσσερις πεσέ-

τες την ημέρα. Ο ιδιοκτήτης συνελήφθη, αλλά όχι οι πελάτες. Επιπλέον, η Βαρκελώνη ήταν σημαντικός τόπος πορνογραφίας και εξήγαγε ταινίες και εικόνες στην υπόλοιπη Ευρώπη και στην Αμερική. Η Plaza εξηγεί ότι ολόκληρη η δίκη ήταν στημένη «Ηθελαν να καλύψουν τη δυστυχία και την εκμετάλλευση. Το θέμα όλων ήταν η ανακάλυψη ενός παιδιού σε πορνείο στην περιοχή Carrer Botella. Είναι αλήθεια ότι τα παιδιά εξαφανίστηκαν. Μερικά στάλθηκαν στη Γαλλία, όπου τα εκμεταλλεύοντο σε εργοστάσια γυαλιού έξω από το Παρίσι», εξηγεί. Τα κλεμμένα (πουλήθηκαν από τους γονείς τους για να διευκολύνουν την οικονομική δυσκολία). Τα παιδιά ήταν χρήσιμα για: επατεία, παράνομες υιοθεσίες, κακοποίηση παιδιών ή εκμετάλλευση σε εργοστάσια στα οποία η σκληρή δουλειά τα έκαναν ανάπηρα. «Μπορούμε να υποψιαζόμαστε ότι ορισμένα κορίτσια ήταν θύματα διεθνούς εμπορίας πορνείας. Εδώ δεν υπάρχουν πολλά έγγραφα σχετικά με το θέμα, αλλά υπάρχουν στη Λατινική Αμερική. Τα κορίτσια στάλθηκαν στη Νέα Υόρκη, το Μπουένος Άιρες και το Ρίο ντε Τζανέιρο. Το 1903, το σύμβουλο εναντίον της λευκής δουλειάς δημιουργήθηκε και προεδρεύθηκε από την Infanta Isabel, «σημειώνει η Plaza. Όταν η Enriqueta Martí πέθανε την αυγή 13 Μαΐου 1913, παρακολούθησαν την κηδεία της μόνο δύο τρώφιμοι που ρώτησαν αν μπορούσαν να παρευρεθούν

Η Enriqueta δεν ήταν δολοφόνος, αλλά μάλλον ένα παράδειγμα μιας φτωχής και απελπισμένης γυναίκας της Βαρκελώνης που δεν ήταν εκείνη που ανέφεραν τα μέσα ενημέρωσης

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή